

Združenie domových samospráv (EIA/SEA)

Od: Združenie domových samospráv (EIA/SEA) <eia@samospravydomov.org>
Odoslané: pondelok, 19. decembra 2022 11:43
Komu: oszp.TO@minv.sk
Predmet: OU-TO-OSZP-2022/010494-021 (EIA: Montážno-skladová hala BRÜCKNER)

Odvolaie voči rozhodnutiu Okresného úradu Topoľčany zo zisťovacieho konania č. OU-TO-OSZP-2022/010494-021

Voči rozhodnutiu Okresného úradu Topoľčany zo zisťovacieho konania č. OU-TO-OSZP-2022/010494-021 zo dňa 13.12.2022 (<https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/montazno-skladova-hala-bruckner->) sa odvolávame, nakoľko sa domnievame o jeho nezákonnosti z nasledovných dôvodov:

- Podmienky rozhodnutia EIA sú nedostatočné a len všeobecné zásady, ktoré vychádzajú z ustanovení osobitných zákonov. Tieto podmienky však žiadnym spôsobom nemenia právne povinnosti navrhovateľa, práve preto že nie sú dostatočne konkrétne a podrobné, ide len o formalizmus. Práve preto, že nie je v právnych následkoch rozdiel medzi tým, či tieto podmienky uvedené v rozhodnutí EIA sú alebo nie – právne povinnosti navrhovateľa sú úplne rovnaké a to výlučne v zmysle osobitných predpisov; je potrebné na dané rozhodnutie hľadieť tak, že podmienky podľa druhej vety §23 ods.19 zákona EIA ipso facto uložené neboli.

Formalistickými podmienkami, ktoré nemenia povinnosti navrhovateľa sa taktiež nedosiahol účel zákona EIA podľa §2 písm.d zákona EIA a to účinná ochrana životného prostredia uloženými zmierňujúcimi opatreniami.

Pri správnom výklade pojmu „opatrenie“ je potrebné vychádzať zo systematiky relevantných právnych predpisov, ktorým je v tomto kontexte §17 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17>), ktorý ukladá povinnosť absolvovať posudzovanie vplyvov na životné prostredie, ukladá povinnosť realizovať zmierňujúce opatrenia priamo pri zdroji [týchto vplyvov] eliminujúce škodlivé environmentálne následky a to vrátane technologických opatrení.

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že nároky na podmienky rozhodnutia sú prísnejšie a striktnnejšie než len formalistické uvedenie všeobecných environmentálnych zásad. Environmentálne zásady, ktoré sa aplikujú naprieč celým právnym poriadkom SR sú navyše definované v zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb., nemožno ich teda svojvoľne obmieňať. Všeobecné zásady vyplývajúce z ustanovení zákona o životnom prostredí je úrad povinný správnym spôsobom aplikovať na konkrétny zámer.

Zo zabezpečených podkladov vyplýva, že už len dotknuté orgány si uplatnili viaceré pripomienky, z ktorých vyplývali rôzne opatrenia. Ani len tie úrad do rozhodnutia nezakomponoval, nieto ešte opatrenia vyplývajúce zo stanovísk verejnosti. Tým bol porušený aj §29 ods.3 zákona EIA, podľa ktorého sa rozhodnutie zo zisťovacieho konania zakladá aj na vyjadrení dotknutých orgánov a verejnosti; táto povinnosť sa týka celého výroku rozhodnutia a teda aj časti výroku určujúceho konkrétne podmienky rozhodnutia zo zisťovacieho konania.

Keďže zmierňujúce opatrenia sú uložené ako podmienky vo výroku rozhodnutia, týkajú sa ich všeobecné požiadavky na výrok rozhodnutia ako je určitosť, jednoznačnosť a preskúmateľnosť. Máme za to, že ani len tieto všeobecné charakteristiky rozhodnutia časť výroku o podmienkach nespĺňa.

Podľa §47 ods.2 správneho poriadku, výrok rozhodnutia obsahuje aj náležitosti podľa osobitných právnych predpisov, v našom prípade uvedené ustanovenia §29 ods.13 v zmysle §2 písm.d zákona EIA tak aby spĺňali charakteristiku podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí (ako sme vysvetlili vyššie). Napadnuté rozhodnutie túto charakteristiku nespĺňa.

- Rozhodnutie neobsahuje náležitosť rozhodnutia podľa §20a zákona EIA, t.j. ozrejenie prečo neboli návrhy ZDS na zmierňujúce opatrenia akceptované.
- Novelou vodného zákona sa od 1.januára 2022 sa v §73 ods.21 (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/364/20220801.html#paragraf-73.odsek-21>) sa uložil nový povinný podklad rozhodnutia zo zisťovacieho konania a to stanovisko §16a ods.1 vodného zákona (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/364/20220801.html#paragraf-16a.odsek-1>), o ktoré mal pred začatím zisťovacieho konania požiadať navrhovateľ a mala byť podkladom rozhodnutia. To sa nestalo a tak nebol v konaní zohľadnený povinný podklad zisťovacieho konania a neboli zákonom prikázaným spôsobom vyhodnotené vplyvy na životné prostredie; vinu má ako navrhovateľ, ktorý o toto záväzné stanovisko nepožiadala ako aj úrad, ktorý netrval na jeho predložení. V konečnom dôsledku tak bolo rozhodnutie vydané v rozpore s §32 ods.1 správneho poriadku na základe neúplného zistenia skutkového stavu prejednávanej veci.
- Podľa §29 ods.3 zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-3>) „Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.“

Napadnuté rozhodnutie neobsahuje identifikáciu ktoré kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA (<https://shorturl.at/lsABY>) úrad pri rozhodovaní o ďalšom (ne)posudzovaní použil a ako ich vyhodnotil. Rozhodnutie je preto v tomto smere arbitrárne, svojvoľné a nepreskúmateľné.

Podľa §12 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12>) „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aj pri rozhodnutí o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní sa musí vychádzať nie z voľného posúdenia zámeru ale s aplikácie konkrétnych kritérií, pričom na ich vyhodnotenie sa použijú hmotno-právne normy osobitných zákonov, ktoré regulujú ten-ktorý vplyv, či zložku životného prostredia, ktorého sa dané kritérium týka. Podľa čl.2 ods.2 Ústavy SR nesmie byť rozhodnutie úradu svojvoľné ale vždy založené na Ústave a zákonov; týka sa to aj rozhodnutia o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní. **V danom prípade neboli nebol výrok rozhodnutia o ďalšom neposudzovaní podporený konkrétnymi osobitnými zákonmi, ktoré by odôvodňovalo takýto výrok a to zo žiadneho hľadiska, ktoré predpokladajú kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA a preto nebolo rozhodnuté v zmysle §29 ods.3 zákona EIA – teda na základe primeraného použitia týchto kritérií.**

- Rozhodnutie nie je odôvodnené v zmysle §47 ods.3 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-47.odsek-3>), podľa ktorého „V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.“

Len rozhodnutie, ktoré má všetky uvedené náležitosti je možné súdne preskúmať, tieto náležitosti teda sú:

- a) Zoznam podkladov rozhodnutia, na základe ktorých správny orgán rozhodol. V kontexte zisťovacieho konania sú to najmä zámer a stanoviská dotknutých orgánov, dotknutých obcí, stanoviská verejnosti a doplňujúca informácia. Dôvod uvedenia je skontrolovať či úrad konal v súlade so zásadou materiálnej pravdy a teda v zmysle §32 ods.1 správneho poriadku si zabezpečil všetky dôkazy a dôkazné prostriedky, ktoré pri rozhodovaní použil.
- b) Voľná úvaha podľa §33 ods.4 správneho poriadku, ktorou správny orgán vysvetlí akým spôsobom vyhodnotil zabezpečené dôkazy v kontexte predmetného rozhodnutia. V prípade rozhodnutia EIA to znamená uviesť súvis medzi vecným vyhodnotením konkrétneho vplyvu na životné prostredie

a spôsobom ako sa v kontexte konkrétneho kritéria podľa prílohy č.10 v zmysle osobitného zákona, ktorým sa daná oblasť materiálne upravuje a výrokom rozhodnutia.

- c) Kauzálny nexus právneho vyhodnotenia, t.j. sled logických úvah, ktorými úrad uvedie akým spôsobom zo znenia právnych predpisov odvodil konkrétne znenie výroku rozhodnutia.
- d) Vyhodnotenie pripomienok účastníkov konania, ktoré je taktiež potrebné vyhodnotiť s ohľadom na znenie osobitnej právnej normy §20a zákona EIA.

Napadnuté rozhodnutie neobsahovalo kauzálny nexus právneho vyhodnotenia rozhodnutia a neobsahovalo vyhodnotenie pripomienok a návrhov dotknutých organizácií podľa §20a zákona EIA.

Uvedené je zásadný nedostatok rozhodnutia EIA, ktorý popiera účel a zmysel rozhodnutia podľa §2 zákona EIA a tým je účinná ochrana životného prostredia dôsledným posúdením vecnej a právnej roviny environmentálnych vplyvov a súbežne uložením primeraných ale efektívnych zmierňujúcich opatrení. Keďže rozhodnutie nemá tieto atribúty, je nutné ho vyhodnotiť ako arbitrárne a svojvoľné.

- Neboli vykonané konzultácie podľa §63 zákona EIA, hoci má na ne verejnosť právny nárok. Výklad a uplatňovanie §63 zákona EIA je v rozpore s novelou smernice o EIA č.2014/52/EÚ (https://www.enviroportal.sk/uploads/files/EIA_SEA/Novela-smernice-201192EU-.pdf) v bodoch 23, 29, 34 preambuly a teda úrad vykladal v tomto ohľade §63 zákona EIA v rozpore s účelom a cieľom Smernice o EIA. V dôsledku čl.7 ods.2 Ústavy SR je Smernica o EIA súčasťou vnútroštátneho práva s vyššou právnou silou ako vnútroštátne právo a preto výklad a uplatňovanie zákona musia vždy byť v súlade s účelom a cieľmi a textom platnej Smernice o EIA. V danom prípade úrad účelovo a šikanózne vykladal a uplatnil §63 zákona EIA tak, aby konzultácie neboli vykonané, teda, aby verejnosť nemohla získať potrebné informácie, nemohla priamo vysvetliť svoje stanovisko a postoje a nemohla priamo odborne diskutovať s navrhovateľom; teda tak, aby verejnosť v rozpore s §3 ods.2 Správneho poriadku nemohla účinne obhajovať svoje práva a záujmy. ,

Základom a podstatou konzultácie je viesť odbornú diskusiu tak, aby sa umožnilo verejnosti získať všetky potrebné informácie a aby v rámci svojej aktivity mohla reálne ovplyvniť výsledok projektu, čo sa v danom prípade nestalo.

Týmto spôsobom vedenia procesu EIA bolo verejnosti znemožnené efektívne sa procesu EIA zúčastniť, zistiť relevantné informácie o životnom prostredí ako aj ovplyvniť výsledok projektu.

- Na stránke projektu (<https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/montazno-skladova-hala-bruckner->) neboli zverejnené predpísané náležitosti podľa §24 ods.1 písm.i zákona EIA (stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúce informácie). Podľa §24 ods.45 zákona EIA môže podať odvolanie aj ten subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Správne konanie sa riadi zásadou neverejnosti, teda neúčastník konania nevie ani využiť alternatívny spôsob získania týchto informácií. Pre podanie odvolania môžu byť podstatné práve informácie, ktoré nie sú v zámere ale sú podkladom rozhodnutia na základe dokazovania v zisťovacom konaní. Týmto spôsobom sa ipso facto zužuje informovanosť verejnosti o životnom prostredí a znižuje sa možnosť podať odvolanie podľa §24 ods.4 zákona EIA.

§24 ods.1 písm.i zákona EIA tvorí osobitnú právnu normu vo vzťahu k §3 ods.6 správneho poriadku vzhľadom na práva, ktoré sa tým upravujú. Nerieši sa tým nazeranie do spisu pre účastníkov konania, ale zabezpečuje sa tým ústavné právo na informácie pre verejnosť v oblasti životného prostredia tak, ako vyplývajú z čl.45 Ústavy SR, medzinárodnej zmluvy (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/43/20060204>) či z európskeho práva (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014L0052&from=sk>) . Všeobecnou právnou normou, ktorá rieši situáciu kde je predmetom konania všeobecný záujem verejnosti a nielen účastníkov konania, je §3 ods.6 správneho poriadku, ktorý ustanovuje povinnosť zverejňovať informácie o takom konaní, ktoré je predmetom záujmu verejnosti.

Osobitným druhom konaní, ktoré sú vždy predmetom záujmu verejnosti je aj konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Osobitným procesným právom, ktoré zákon EIA priznáva aj neúčastníkom konania je napr. právo podať odvolanie podľa §24 ods.4 zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-24.odsek-4>).

Pre účastníka konania sú určené procesné normy nazerania do spisu (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-23>) a vyjadrenia sa k podkladom (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-33>). Tieto práva má však len účastník konania, nie neúčastník a to aj vzhľadom na neverejnosť správneho konania.

Ako sa má verejnosť, ktorá nebola účastníkom konania oboznámiť s podkladmi rozhodnutia? Jedine prostredníctvom procesného inštitútu podľa §3 ods.6 správneho poriadku a jeho osobitnej úpravy v §24 ods.1 písm.i zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-24.odsek-1.pismo-i>)

Osobitná právna norma však nie je neproblémová, nakoľko pri jej formulácii došlo v legislatívnom procese k nedostatkom pri transpozícii Smernice EIA. Zákon EIA okrem iného transponuje do slovenského právneho poriadku Smernicu o EIA; ktorá používa legálny termín „povolenie“ na označenie rozhodnutia, ktorým sa ukončuje proces EIA. V zákone EIA sú definované 3 druhy rozhodnutia, ktoré zakončujú proces EIA: rozhodnutie o podnete podľa §19, rozhodnutie zo zisťovacieho konania podľa §29 a záverečné stanovisko podľa §37. Všetky uvedené rozhodnutia sú „povolením“ podľa smernice o EIA. Takémuto výkladu nasvedčuje aj §29 ods.12 zákona EIA, ktorým sa odstraňuje zákonná prekážka podľa §38 ods.3 zákona EIA – teda rozhodnutie zo zisťovacieho konania „povoľuje“ ísť v rozhodovacom procese ďalej, resp. „povoľuje“ daný zámer z hľadiska účelu a cieľov zákona EIA. Je nepochybné aj zo systematiky §24 ods.1 zákona EIA, že sa ním sleduje zverejňovanie informácií, ktoré sa týkajú daného procesu EIA; vzhľadom na §38 ods.3 zákona EIA ani nie je možné ani len začať následné konanie o povolení činnosti; preto doslovný gramatický výklad je absurdný (nemožno zverejňovať podklady k ešte neexistujúcemu konaniu) a sám o sebe z tohto dôvodu preukazujúci jeho nesprávnosť.

Ustanovenia §24 ods.1 písm.i zákona EIA je preto potrebné vykladať v tom zmysle, že stanovuje právnu povinnosť príslušnému orgánu zverejniť na webe všetky podklady daného rozhodnutia a že sa jedná o osobitnú právnu normu k §3 ods.6 správneho poriadku.

Úrad takto nekonal s následkom neinformovania verejnosti, ktorá nie je účastníkom konania a tým pádom jej obmedzil znalosti o danom zámere do takej miery, že jej efektívne zmaril možnosť podať odvolanie podľa §24 ods.4 zákona EIA nakoľko nemala dostatočné informácie o tom, na základe čoho úrad vo veci rozhodoval.

- a) Stotožňujeme sa so záujmom navrhovateľa na rýchle rozhodnutie, ktoré sa odvodzuje od lehôt správneho orgánu podľa §49 správneho poriadku a §29 ods.14 zákona EIA.

Súčasne sa stotožňujeme so záujmom navrhovateľa na efektívne a správne rozhodnutie bez zbytočných prieťahov a obťažovania účastníkov podľa §3 ods.4 správneho poriadku.

Máme za to, že správny orgán sa dopustil prieťahov, lebo objektívne nedodržiaval lehoty na rozhodnutie.

Navrhovateľ navyše vo svojich vyjadreniach akceptoval viaceré pripomienky ZDS smerujúce k zmierňujúcim opatreniam; ani tie nie sú v podmienkach rozhodnutia uvedené. Úrad tým konal v rozpore s §3 ods.4 správneho poriadku tým, že nevybavil vec zmierne podľa vyjadrení navrhovateľa a ZDS a teda vybavil ju vecne nesprávne, čím spôsobil potrebu ZDS chrániť svoje práva podaním odvolania; t.j. je to okresný úrad, kto takýmto výkonom svojej právomoci spôsobil potrebu odvolania a teda ne hospodárneho procesného postupu.

Máme za to, že úrad koná v rozpore s §3 ods.4 správneho poriadku kedy rozhoduje vecne nesprávne, nevolí vhodné prostriedky na vybavenie veci, neuplatňuje tzv. eurokonformný výklad zákona a koná v rozpore s Aarhuským dohovorom a účelom Smernice o EIA v dôsledku čoho je zisťovacie konanie ne hospodárne a navrhovateľ ako aj ZDS ako účastníci konania sa dostávajú v dôsledku nesprávneho postupu úradu do stavu, kedy ich oprávnené práva a záujmy sú pod tlakom a obaja subjektívne oprávnené vnímajú postupy úradov ako šikanózy a obťažujúci.

V konaní sa nepodarilo zabezpečiť účel a cieľ zisťovacieho konania podľa §2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2>) a tak je rozhodnutie vecne nesprávne a konanie rozhodnutiu predchádzajúce je vecne nesprávne, nehospodárne a účastníkov a teda ipso facto obťažujúce.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžd/1/2010 zo dňa 21. júna 2011

(<http://www.ulpianus.sk/public/files/12441.pdf>) nemožno opomenúť skutočnosť, že verejná správa je službou verejnosti a základné pravidlá správneho konania uvedené v §3 Správneho poriadku vychádzajú zo systému prameňov práva (predovšetkým ústava, zákony vrátane právnej úpravy založenej právom Európskych spoločenstiev resp. upravenej medzinárodnými zmluvami) i keď sú formulované viac všeobecným spôsobom, je potrebné v praxi interpretovať v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy súhrnne označovaných ako princípy „dobrej správy“ (Good Governance, Good Administration) a to aj preto, že slovenské právo (a v jeho rámci aj environmentálne právo) je súčasťou európskeho právneho systému, majúceho základ v literatúre, judikatúre európskych inštitúcií a niektorých dokumentoch najmä Rady Európy (najmä odporúčania a rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy) a Európskej únie. Právo na dobrú správu vecí verejných je právom ako podľa Ústavy SR (subsumované pod čl.46 a čl.47) ale aj podľa Charty základných práv občanov Európskej únie a Európskeho kódexu dobrej správnej praxe.

Európsky kódex dobrej správnej praxe (<https://www.ombudsman.europa.eu/sk/publication/sk/3510>) nebol vôbec uplatňovaný, resp. zisťovacie konanie porušilo Kódex v jeho viacerých ustanoveniach, ktoré sa týkajú účasti verejnosti na procesoch posudzovania vplyvov na životné prostredie. Napadnuté rozhodnutie tak nielen porušuje základné občianske právo na priaznivé životné prostredie (shorturl.at/fgP58 a shorturl.at/egmT4) a základné občianske právo na úplné informácie o životnom prostredí (shorturl.at/djqk1 a shorturl.at/vX489) ale aj základné občianske právo na spravodlivosť (shorturl.at/cjqux a shorturl.at/FQV28) a dobrú správu vecí verejných (shorturl.at/cghK4 a shorturl.at/CDHO6) v dôsledku porušenia a/alebo nesprávnej aplikácie práva. To sa prejavuje práve prietiahmi a obťažujúcim výkonom úradov v procesoch EIA.

- b) Úrad si nezistil úplne a presne skutkový stav veci minimálne v rozsahu skutočností opísaných v predchádzajúcich bodoch a teda porušil §32 ods.1 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-32.odsek-1>).

Neúplnosť a nepresnosť zistenia skutkového stavu následne spôsobuje vecne nesprávne rozhodnutie, čo je rozpor s §3 ods.4 správneho poriadku. Podľa §3 ods.4 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-3.odsek-4>) je úrad povinný na základe úplného a presného zistenia skutkového stavu vybaviť vec nielen zákonne ale aj vecne správne. Vecná správnosť rozhodnutia zo zisťovacieho konania je teda súčasťou jeho zákonnosti.

- c) Navrhovateľ má povinnosť poznať dôsledky svojej činnosti na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-18.odsek-1>) a má povinnosť ich vyhodnotiť procesom zisťovacieho konania podľa zákona EIA (shorturl.at/dGIJ3 a shorturl.at/CIKV4); úrad mal povinnosť podľa §3 ods.1 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-3.odsek-1>) povinnosť dôsledne dbať na plnenie týchto povinností. Navrhovateľ (resp, ním poverená osoba v zisťovacom konaní) si svoju povinnosť podľa uvedených právnych povinností nesplnila a úrad si nesplnil povinnosť dôsledne na týchto povinnostiach dbať.

ZDS ako ekologická organizácia si plní svoju povinnosť podľa §19 zákona o životnom prostredí (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-19.odsek-1>) upozorniť na ohrozenie životného prostredia spočívajúce v nedostatočnom vyhodnotení vplyvov na životné prostredie ako aj v nedostatočnej a nesprávnej aplikačnej praxi úradu.

Úrad bez výhrad akceptoval neochotu navrhovateľa dosahovať účel a cieľ zákona EIA podľa §2 písm.a a písm.d (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2>) tým, že abdikoval na povinnosť uložiť ďalšie opatrenia navrhovateľovi, ktorými by sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia, hoci na to ZDS upozornil a hoci navrhol konkrétne opatrenia v tomto smere.

Úrad tak súčasne porušil poslednú časť §3 ods.1 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-3.odsek-1>) dôsledne vyžadovať od navrhovateľa ako účastníka konania plnenie jeho povinností, pričom povinnosť v tomto smere mu vo všeobecnosti ukladá §17 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17>). Úrad vo svojej podstate nezákonným spôsobom umožňuje navrhovateľovi bez zodpovednosti porušovať environmentálne povinnosti.

Vo výsledku je napadnuté len formalistickým dokumentom, ktorým sa ipso facto umožňuje získať povolenie na realizáciu navrhovanej činnosti ale bez toho, aby bola predmetom účinného posudzovania vplyvov na životné prostredie ako spôsobu zabezpečenia vysokej ochrany životného prostredia.

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

♥ Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. ♠ S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme. ♦ Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*; listiny v papierovej forme nezasilať. ♣ Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*.

★ **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

☆ **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej Zelené transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk).

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv

Marcel Slávik, predseda

sídlo: Rovnianskova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.climaterealityproject.com